

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران به مناسبت فرا رسیدن اول ماه مه، روز همبستگی رزمی زحمتکشان جهان!

پیش به سوی ارتقای کیفی نقش طبقه کارگر در جنبش عمومی مردم برضد رژیم استبدادی ولایت فقیه!

کارگران و زحمتکشان شریف!

کمیته مرکزی حزب توده ایران فرا رسیدن اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت ماه)، روز همبستگی رزمی کارگران و زحمتکشان جهان، روز گرمی داشت سنن خجسته و تاریخی بیش از یک سده مبارزات جنبش کارگری جهان برضد استثمار سرمایه داری، بر ضد جنگ، بر ضد استبداد، بر ضد نابرابری جنسی، و در راه تحقق برابری حقوق و رهایی کار از زنجیرهای سرمایه را به شما و همه نیروهای مترقی جهان تبریک می گوید.

سالی که گذشت سال ادامه بحران عمیق سرمایه داری جهان و تشدید فشارها بر کرده زحمتکشان در سراسر جهان بود. سه سال پس از آغاز روند بحران شدید سیستم مالی، پولی و اقتصادی جهان سرمایه داری، و بر رغم همه ادعاهای نظریه پردازان مدافع این نظام ضد انسانی، در باره آغاز روند غلبه بر بحران، همه شواهد نشانگر آن است که بحران

کنونی نه یک بحران مقطعی، به دلیل عدم کارایی مکانیزم های سرمایه داری یا قصور در به کارگیری آن ها، بلکه دقیقاً نمایش شکست اصلی ترین پایه های بنیادین نظام سرمایه داری، همچون حاکمیت "بازار آزاد"، قابلیت سرمایه داری در تنظیم روابط حاکم بر آن و در عین حال شکست سیاست های نولیبرالی بی است که در سال های اخیر از سوی کشورهای پیشرفته سرمایه داری اعمال شده است. ادامه بحران شدید در کشورهای پیشرفته از جمله ایالات متحده آمریکا و اروپا که به کاهش شدید بودجه در عرصه های خدمات اجتماعی بی، همچون بهداشت، آموزش و سیستم تأمین اجتماعی منجر شده است و نیز به دخالت مستقیم اتحادیه اروپا برای "نجات" یونان از ورشکستگی کامل اقتصادی منجر شده است، نشانه های نیرومند ادامه بحران است که سراپای نظام سرمایه داری را فرا گرفته و جنبش گسترش یابنده بی از طبقه کارگر و زحمتکشان را به عرصه مبارزه بر ضد این نظام کشانده است.

کارگران و زحمتکشان مبارز!

برگزاری روز جهانی کارگر در میهن ما یاد آور بیش از یک سده تلاش و مبارزات قهرمانانه طبقه کارگر و زحمتکشان برای رهایی از بی حقوقی کامل و حاکمیت رژیم های استبدادی و کارگر ستیز است. از تشکیل نخستین اتحادیه ها و سندیکاهای کارگری در میهن ما، حدود یک صد سال می گذرد. مبارزه کنونی زحمتکشان و تشکل های مستقل صنفی آنان ریشه در تاریخی دارد که، دوران انقلاب مشروطه و شکل گیری نخستین اتحادیه های کارگری، پیکار درخشان سندیکاهای کارگری در سال های قبل و بعد از ۱۳۰۰، نبرد دشوار در سال های خفقان رضا خانی، سپس دوران رشد و شکوفایی جنبش پس از سقوط رضا خان تا پایان ملی شدن صنعت نفت و سال های حاکمیت رژیم پلیسی محمد رضا پهلوی و سال های اول انقلاب، را در بر می گیرد. راز تداوم بی وقفه جنبش سندیکایی علاوه بر وجود پایه های عینی و ذهنی آن تکیه بر چنین سنن و تاریخ پر بار مبارزاتی آن است. در تمام این مراحل تا به امروز با همه معضلات و گرفتاری های متعدد، طبقه کارگر و جنبش سندیکایی آن در مسیر اصولی گام برداشته، در چارچوب منافع جنبش عام ملی و دمکراتیک پیکار کرده و عضو وفادار و ثابت قدم جنبش جهانی سندیکایی زحمتکشان بوده و هست. در حال حاضر نیز تلاش و فعالیت و مبارزه جنبش سندیکایی کارگران ایران جدا از مبارزات کارگران جهان نیست و نبوده است.

امسال طبقه کارگر و زحمتکشان میهن ما در شرایطی به استقبال برگزاری روز اول ماه مه می روند که سران رژیم استبدادی ولایت فقیه و دولت کودتا حتی از صدور اجازه برگزاری مراسم سالانه روز جهانی کارگر، که توسط "خانه کارگر" برگزار می شد، خودداری کرده اند. رژیم هراسناک از تکرار حضور میلیونی توده ها بر ضد ادامه حاکمیت استبداد مطلق ولایتی مصمم است که از هرگونه تجمع توده بی جلوگیری کند. ادامه زندانی بودن و فشارهای شدید امنیتی بر ضد فعالان کارگری، سرکوب خشن هرگونه تلاشی برای ایجاد تشکل های مستقل به منظور دستیابی به حقوق صنفی کارگران و زحمتکشان، نشانگر نگرانی های عمیق سران استبداد از توان جنبش کارگری میهن ما و نقشی است که این جنبش می تواند در تحولات آینده ایفا کند.

طبقه کارگر ایران از سیاست ها و برنامه دولت کودتا از جمله و خصوصاً قانون هدفمند سازی یارانه ها که حتی دبیر کل خانه کارگر جمهوری اسلامی هم در خصوص آن در آستانه روز جهانی کارگر گفته است: "بحران های تولید با اجرای هدفمند کردن یارانه ها تشدید می شود"، طرح تحول، اقتصادی ابلاغیه اصل ۴۴، خصوصی سازی و واگذاری شرکت ها و واحدهای تولیدی-خدماتی به ارگان های نظامی-امنیتی بویژه سپاه پاسداران بیشترین آسیب ها را می بیند. به علاوه کارگران و زحمتکشان به لحاظ عینی مدافع تقویت بنیه تولیدی و رشد و گسترش صنایع تولیدی و ملی بوده و در تقابل جدی با اقتصاد انگلی و غیر مولد که دولت کودتا مشوق آن است، قرار دارند. بخش مهمی از معضلات کنونی که زحمتکشان با آن روبرو هستند، ناشی از اجرای سیاست هایی است که فعالیت های غیر مولد و سودآور را رواج و تولید و فعالیت های مولد را تضعیف و نابود ساخته است. واردات افسار گسیخته و رشد اقتصاد دلالی رابطه مستقیم با تضعیف موقعیت و جایگاه طبقه کارگر و جنبش سندیکایی دارد. کارگران به خوبی از نتایج سیاست های دولت احمدی نژاد که باعث رواج اقتصاد غیر مولد شده آگاهند. ثمره این سیاست ها اخراج های وسیع، رکود کارخانه ها، دستمزدهای عقب افتاده، قراردادهای موقت و نابودی امنیت شغلی، و تشدید فراینده صف بیکاران در میهن ماست. کارگران و زحمتکشان در مرحله کنونی مبارزه در تقابل مستقیم با آن لایه ها و قشرها و طبقات اجتماعی قرار دارند که مدافع وضع موجود و اقتصاد غیر مولد اند. نماینده سیاسی این لایه های انگلی طبقه سرمایه دار ایران دولت احمدی نژاد و حامیان او بویژه ولی فقیه محسوب می شوند و

لبه تیز پیکار زحمتکشان به سوی آنهاست! بر خلاف همه مدعیات ولی فقیه و دولت برگمارده اش کارنامه دولت کودتا در پنج سال گذشته کارنامه بی سپاه و ضد کارگری است که به تشدید ژرفا و گستره دره میان فقر و ثروت منجر شده است و میلیون ها ایرانی، که بخش بزرگی از آن را خانواده های کارگران و زحمتکشان میهن ما تشکیل می دهند، به زیر خط فقر رانده است.

تجربیات تاریخی مبارزات طبقه کارگر و زحمتکشان نشانگر این واقعیت است که پیوند نیرومند و ارگانیکی میان مبارزه برای تحقق خواست و حقوق صنفی و همچنین مبارزات عمومی خلق بر ضد رژیم های استبدادی و مردم ستیز وجود دارد. تجربه انقلاب بهمن ۵۷، و شرکت نیرومند و سرنوشت ساز کارگران در انقلاب که سرانجام به فروپاشی استبداد سلطنتی و پیروزی انقلاب منجر شد، در عین حال در همان سال های نخست پس از پیروزی انقلاب به بهبود وضعیت کارگران، ایجاد تشکل های کارگری، بهبود وضعیت تأمین اجتماعی و بالا رفتن دستمزد های کارگران و زحمتکشان منجر شد. قانون کار کنونی، که دولت احمدی نژاد و سران ارتجاع به دنبال تغییر آن هستند، با وجود همه کاستی ها و ضعف های آن نتیجه مبارزات درخشان طبقه کارگر و نیروهای سیاسی مترقی، خصوصاً حزب توده ایران در سال های پس از انقلاب بوده است.

در سال پیش رو، کارگران و زحمتکشان برای تأمین منافع صنفی و سیاسی خود با دشواری ها و معضلات بی شماری چون گذشته روبرو هستند، اما آنچه ویژگی سال کنونی محسوب شده و می باید بعنوان وظیفه اصلی و مبرم در دستور کار کارگران پیشرو و فعالان جنبش سندیکایی قرار بگیرد، ارتقاء کیفی نقش طبقه کارگر و زحمتکشان در مبارزات عمومی خلق بر ضد استبداد و تلفیق مبارزه صنفی و سیاسی و مقابله با عامل بنیادین تیره روزی زحمتکشان در لحظه فعلی یعنی دولت برآمده از کودتاست. به طریق اولی تحکیم پیوند جنبش کارگری- سندیکایی با جنبش سراسری ضد استبدادی آن وظیفه و مسئولیت بزرگ تاریخی است که در این برهه زمانی بردوش جنبش کارگری و مبارزان راه تأمین حقوق و منافع طبقه کارگر قرار دارد. یکی از ضعف هایی که جنبش عمومی توده ها در نبرد سال گذشته بر ضد کودتای انتخاباتی رژیم ولی فقیه از آن رنج برده است، نقش کم رنگ جنبش کارگری و زحمتکشان در تظاهرات و مبارزات مردم بر ضد نتایج انتخابات بوده است. رژیم و عوامل و انصار تبلیغاتی اش تلاش زیادی کرده اند که این جنبش عظیم توده ای را جنبشی مربوط به قشرهای مرفه و بی ارتباط با خواست های کارگران و زحمتکشان وانمود کنند و اجازه ندهند تا پیوند نیرومندی میان نیروهای اجتماعی بر ضد رژیم استبدادی ایجاد گردد. از همین رو بود که حزب ما در آن دوران حساس تظاهرات های روزانه بر ضد سرکوب گری های وحشیانه مزدوران امنیتی رژیم با انتشار فراخوانی به طبقه کارگر و زحمتکشان، ضمن تأکید بر ضرورت تلاش در راه تقویت پیوندهای جنبش با طبقه کارگر و زحمتکشان، از جمله یادآور شد: "کارگران و زحمتکشان رزمنده! با دقت و هوشیاری حوادث عرصه پهناور نبرد آزادی با استبداد ولایی را در افق دید مانورها و اقدامات احتمالی خود داشته باشید. ساعت موعود، در صورتی که رژیم ولایت زور و استبداد، سرکوب خونین خود را ادامه دهد، فرا می رسد. برای فردایی که ضرورت به کار بردن سلاح برنده و قاطع طبقه توانای شما، فرمان تاریخی خودش را صادر خواهد کرد آماده باشید. رژیم باید بداند که، اگر سی سال پیش شما توان از کار انداختن یکی از بزرگترین ماشین های جنگی و سرکوب نظامی، دنیا را داشتید، اینک پس از همه این سال ها به مراتب آبدیده تر، توانمند تر و آگاه تر شده اید. رژیم باید بداند، در این نبرد نابرابر بین توده های مردم در عرصه، با استبداد ولایی، طبقه توانای شما، مردم را تنها نخواهد گذاشت و از سلاح برنده خود استفاده خواهد کرد." (به نقل از "نامه مردم"، ۱۹۸۹، ۱ تیرماه ۱۳۸۸)

کارگران و زحمتکشان مبارز!

امسال دولت احمدی نژاد پس از توافق مجلس و دولت، در هفته های اخیر، و با حمایت بی دریغ ولی فقیه به دنبال اجرای سریع قانون هدفمند سازی یارانه ها و به موازات آن خصوصی سازی بر پایه ابلاغیه اصل ۴۴ است. این سیاست ها به معنای فقر، بیکاری و پامال شدن امنیت شغلی میلیون ها کارگر و مزدبگیر کشور است. فقط با مبارزه ای هوشیارانه متحد و در پیوند با جنبش اعتراضی توده ها که سال گذشته فصل درخشانی را در مبارزه رهایی بخش میهن ما گشود، می توان مانع از اجرای اهداف مرتجعان حاکم شد. به زیر کشیدن دولت کودتا و طرد استبداد ولایی اولویت مبارزاتی جنبش کارگری محسوب می شود و باید از هر راه ممکن برای عملی ساختن آن سود جست.

حزب توده ایران، در تمامی طول تاریخ شصت و هشت ساله مبارزه خود، همواره نبرد در راه تحقق آرمان های طبقه کارگر و زحمتکشان را از مهمترین وظایف خود دانسته، و امروز نیز متعهد به این تاریخ پرافتخار که از درون آن چهره های درخشان جنبش کارگری کشور مانند علی امید ها، شناسایی ها و حسین پور تهریزی ها زاده شده اند، به این پیکار مقدس در کنار کارگران و زحمتکشان میهن ادامه می دهد. در آستانه فرا رسیدن روز کارگر، جشن بین المللی کارگری، در روز اول ماه مه، بیاید هم صدا با جنبش سندیکایی جهانی خواهان آزادی های سندیکایی و حق تشکل در اتحادیه های کارگری مستقل برای همه، خاتمه فوری کشتار و پیگرد فعالان سندیکایی، آزادی فوری همه زندانیان سیاسی بشویم. بیاید در جشن روز کارگر امسال پرچم آزادی فوری همه رهبران و فعالان سندیکایی کشور را بر شانه ها حمل کنیم. کارگران و زحمتکشان ایران بیاید دست در دست هم جبهه وسیع ضد دیکتاتوری را در مقابل صف واحد ارتجاع، استبداد و واپس گرایی بر پا داریم و راه را برای تحقق عدالت اجتماعی، آزادی و استقلال بگشاییم. تاریخ نزدیک به یک قرن مبارزه قهرمانانه طبقه کارگر میهن نویدبخش پیروزی خلق بر ضد ارتجاع و استبداد است.

فرخنده باد روز اول ماه مه، روز جهانی کارگر!

پیش به سوی ارتقاء کیفی نقش طبقه کارگر و زحمتکشان در مبارزات عمومی خلق!

درود بر خاطره تابناک جان باختگان جنبش کارگری ایران!

پیروز باد مبارزه خلق در راه طرد رژیم ولایت فقیه برای آزادی، صلح، استقلال و عدالت اجتماعی!

کمیته مرکزی حزب توده ایران

۶ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹